

Dương Quốc Chính - Bài học từ Yên Bái (Báy).

04/9/2024

Lê Nguyễn - Bi kịch của của tuổi trẻ

04/9/2024

Anh em có nhớ Yên Bái đã từng có mấy sự kiện đình đám không?

Đầu tiên là khởi nghĩa Yên Bái (thời ấy nó viết vậy!).

Không thành công cũng thành nhân. Mấy chục đồng chí đảng viên Quốc Dân Đảng bị chém đầu, trong đó có đảng trưởng Nguyễn Thái Học và các đồng chí Phó Đức Chính, Nguyễn Khắc Nhu... họ đều trẻ măng. Sau được đặt tên phố ở cả hai chế độ Nam, Bắc.

May họ chết sớm, chứ không thì đến năm '46 cũng bị đảng ta ám sát, bắt bớ, như vụ Ôn Như Hầu, vì tranh chấp quyền lực (gọi là phản động hay phản cách mạng, Việt gian). Thực ra là họ yêu nước theo cách khác mà thôi. Yên Bái là chiến khu của Quốc Dân Đảng đó, Cách mạng Tháng 8 không cướp chính quyền ở đây đâu. Mãi sau mới cướp được từ Quốc Dân Đảng. Bài học thì thôi không cần nhắc, sách giáo khoa nói rồi.

Vụ thứ hai, là tiếng súng của đồng chí chi cục trưởng kiểm lâm Yên Bái bắn chết bí thư và chủ tịch HĐND tỉnh! Vụ này cũng gây chấn động dư luận. Anh kiểm lâm xách súng vào tận phòng bí thư để hạ sếp như phim Mỹ. Bài học rút ra cho các bí thư, chủ tịch, là làm ăn phải uy tín với anh em, chạy ghế này kia nhận tiền là phải làm, không lèm nhèm. Các sếp cũng phải lưu ý anh em có súng. Để họ tâm tư mạnh động là rất phiền.

Vụ thứ ba là cơn bão trong tách trà vừa rồi. “Hung thủ” là trẻ trâu, nhưng bài học rút ra là cực kỳ lớn cho toàn bộ hệ thống chính trị. Đó là “đ*o tin được bố con thằng nào cả”.

Nhiều khi các sếp, cán bộ công chức, chỗ anh em thân tín thì la cà massage mát gòn, karaoke tay vịn, có mấy đê với đối tác thôi. Mà nó ghi âm, quay phim, chụp ảnh là tan sự nghiệp. Đầy sếp dính rồi, như vụ anh gì bí thư Cô Tô, dính tội hấp diêm cán bộ gái (có lẽ ống điều cơ quan). Nó không quay chụp, thì tố vào mắt. Nhưng tội ấy còn nhẹ.

Bây giờ nhiều khi anh em chém gió quán bia hay nhắn tin nhóm kín Zalo, lỡ mồm chửi sếp, chém phản động... thằng nào trong nhóm nó chụp màn hình rồi tố cáo là xong phim, tiêu tán sự nghiệp. Giống cháu kia, chém với 16 đứa trẻ trâu, còn dính thằng “sao đỏ”. Chắc nó chụp gửi vào chuồng bò, admin nó đang khát content là lên đường luôn.

Không loại trừ khả năng cu kia thù cu này từ trước, nên nó rình báo thù. Hai thằng này coi như không nhìn mặt nhau nữa đâu. Chuồng bò nó đang phong anh hùng cho thằng nội gián chụp màn hình đó!

Đấy mới là một thằng bé con, chưa có danh phận gì ghê gớm ngoài cái danh hã Olympia tháng. Không biết chúng nó có phải tình địch không mà chơi nhau vậy?!

Vậy thì các sếp bí thư, chủ tịch còn vãi đáí hơn nữa, cả nước luôn. Nhìn thằng bé mà vận vào mình luôn! Mình nhớ anh Chung con ngày xưa dính án thì cũng có đoạn ghi âm cuộc gọi Viber với một đồng chí công an đồng phạm.

Sau vụ này thì làn sóng nghi kỵ sẽ lan khắp cả nước, các anh em mần tình với bạn gái cũng lưu ý, ú ớ chửi chế độ nó ghi âm lại là xong đời!

Ngày xưa anh Lê mà ghi âm lời anh Ba trong đoạn hội thoại “Anh Lê, anh có yêu nước không?”, rồi báo mật thám Pháp, là giờ đã không có bò đỏ!

Một chuyện nhỏ mà hệ lụy xã hội nó khổng lồ như vậy đó.

<https://baotienngdan.com/2024/09/05/bai-hoc-tu-yen-bai/>

Lê Nguyễn - Bi kịch của của tuổi trẻ

04/9/2024

Hình như chưa có bao giờ xã hội Việt Nam nổi lên những vấn nạn lớn lao với một tần suất dày đặc như thế. Chúng làm mất ngủ cả những người mà lẽ ra ở độ tuổi của họ, sự lãng tâm, ngơi nghỉ là điều cần thiết.

Từ hành vi, ngôn ngữ trái khoáy, xâm bậy của nhiều kẻ mang tiếng tu hành nhằm làm giàu bằng sự mê muội của một thành phần không nhỏ công chúng thiếu hiểu biết, đến những việc làm khuất tất của một cơ sở giáo dục, nơi đào tạo con người, qua việc thu nhận bằng cấp giả để rồi phát ra bằng cấp thật sau một thời gian “đào tạo” kỷ lục; từ thói mồm năm miệng mười, vo tròn bóp méo sự thật và cuối cùng trở mặt một cách thô bỉ nhất của một kẻ được tôn xưng là giáo sư này, tiến sĩ nọ, đến trò đấu tố một học sinh vị thành niên vì một câu nói bốc đồng trong sinh hoạt nhỏ hẹp 16 con người.

Từ những năm 1950 đến nay, xã hội chúng ta đã trải qua hơn nửa thế kỷ đồng hành cùng thế giới năm châu, người ta tiến nhanh như vũ bão, mà đến thế kỷ 21 này, chiêu trò đấu tố trong cải cách ruộng đất, trong sự kiện Nhân văn Giai phẩm, trong “tiêu diệt tàn dư văn hóa phẩm đồi trụy”, nhân danh những giá trị cao siêu nhất, vẫn được vận dụng với những kỹ thuật ngày một tinh vi và khốc liệt hơn!

Trong một cuộc trả lời phỏng vấn bỏ túi về việc dạy và học lịch sử trong tình hình hiện nay, mình có nêu lên một ý chính là khi mà nền giáo dục còn xơ cứng, lạc hậu, không theo kịp đà tiến triển về nhận thức chung của toàn xã hội thì hơn ai hết, bi kịch đó, thế hệ trẻ phải gánh chịu hậu quả. Họ trở nên hụt hẫng trước ngã ba đường, trong sự khác biệt, thậm chí mâu thuẫn, giữa những gì họ được truyền dạy ở học đường và những gì họ tiếp nhận được ở xã hội, từ sự phát triển không gì ngăn cản nổi của mạng xã hội.

Ở thế hệ trẻ hôm nay, bi kịch không chỉ ở độ chênh giữa giáo dục học đường và nhận thức xã hội trong lãnh vực lịch sử, mà còn trong nhiều lãnh vực khác của đời sống. Những gì mà em Chu Ngọc Quang Vinh vừa nói lên là một hình ảnh tiêu biểu của bi kịch đó. Thay vì người lớn chúng ta tiếp nhận ý kiến của em, dù là ý kiến trái chiều, để xem lại mình và có cách giáo dục các em tốt hơn, thì cái trò đấu tố đã nhanh chóng nổ ra, khốc liệt và tàn bạo hơn bao giờ hết!

Qua sự kiện của em Vinh, chúng ta có thể nghĩ không sai rằng, đang có hàng trăm ngàn, hàng triệu em học sinh mạnh nha trong đầu những ý tưởng “xét lại” như thế, song họ không dám hay không có điều kiện nói ra vì sợ bị những trận đòn roi của xã hội.

Bi kịch này không khó tìm ra nguyên nhân. Đó là một nền giáo dục đã tạo ra những bậc “lương sư” sẵn sàng quỳ mọp trước một kẻ xàm tăng giàu tiền lắm của, sản sinh ra những gã giáo sư tiến sĩ dè dặt, khoác lác, tráo trở chỉ vì đồng tiền!

Đó là nền giáo dục vẫn còn dạy con người những bài học căm thù và kỳ thị với chính những đồng bào cùng chung sống trên một đất nước với họ, cho dù cuộc chiến đã qua đi, sự thống nhất về mặt địa lý đã hoàn tất từ cách nay gần nửa thế kỷ; một nền giáo dục cứ sau mỗi kỳ thi lại cho ra lò 99% những học sinh “tốt nghiệp”, thì sự đối trá và chạy theo thành tích đã trở thành căn bệnh bất trị.

Trong thời gian qua, ông Tổng Bí thư/ Chủ tịch nước Tô Lâm đã có những việc làm mà nhiều người tiền nhiệm của ông chưa từng làm:

– Trên đường đi Trung Quốc, ông ghé lại Quảng Châu, thăm nghĩa trang 72 liệt sĩ Hoàng Hoa Cương và nghiêng mình trước anh linh của liệt sĩ Phạm Hồng Thái, người thanh niên yêu nước vì việc không thành, đã tìm đến cái chết trên dòng Châu giang;

– Ông đích thân đến thăm gia đình cố nhạc sĩ Văn Cao, người nhạc sĩ tài hoa vẫn lặn lội đến những năm cuối đời, những bài phát biểu của ông “thực chất” hơn, không còn mang tính khuôn sáo như những người tiền nhiệm, cho phép người nghe mơ nghĩ đến sự mạnh nha của điều được rao giảng từ gần 50 năm qua mà vẫn còn là cái bánh vẽ, đó là sự hòa hợp, hòa giải dân tộc thực sự, giúp đất nước Việt Nam của chúng ta, giống như nước Mỹ cách nay 160 năm, sớm phát triển trên tinh thần anh em một nhà, kề vai sát cánh, chia ngọt xẻ bùi.

Song trước hết, mình mong ông hãy ghé mắt vào nền giáo dục hiện nay, có sự thay đổi triệt để, thay đổi toàn diện, về nội dung giảng dạy lẫn các phương thức giáo dục hiện đại, để tạo ra những con người có suy nghĩ độc lập, có liêm sỉ, và có hoài bão thực sự.

Tất nhiên, bên cạnh giáo dục, người dân còn cần ở ông một bước đột phá khác nữa quan trọng không kém, đó là mở rộng dân chủ, lắng nghe mọi sự phản biện nhằm vào lợi ích chung của toàn xã hội, song đây không phải là chủ đề của bài viết hôm nay.

comments:

Bau Nguyen

Qua sự kiện của em Vinh, chúng ta có thể nghĩ không sai rằng, đang có hàng trăm ngàn, hàng triệu em học sinh mạnh nha trong đầu những ý tưởng “xét lại” như thế, song họ không dám hay không có điều kiện nói ra vì sợ bị những trận đòn roi của xã hội.

Trac Nguyen

Bao giờ Thánh Rắc Hành được Bác chiếu cố đến thăm hoặc được trở về đoàn tụ với vợ con?